JAK ROZMAWIAĆ O PRAWACH CZŁOWIEKA PODCZAS COVID-19

PRZEWODNIK DLA SPECJALISTÓW DS. PRAW CZŁOWIEKA I PRACOWNIKÓW MEDIÓW

Prawa człowieka to narzędzia, dzięki którym możemy nakłonić nasze rządy do podejmowania decyzji, które na pierwszym miejscu stawiają nasze zdrowie i dobrobyt. Jednak w wielu krajach rządy i media traktują prawa człowieka jak przeszkodę dla zdrowia publicznego. Często nieumyślnie wzmacniamy tę szkodliwą retorykę. Niniejszy przewodnik zawiera porady dotyczące stosowania metody komunikacji opartej na wartościach, która zwiększa szanse na to, że ludzie docenią znaczenie i użyteczność swoich praw w organizacji życia, które chcą wieść, oraz w budowaniu społeczności, w której chcą żyć.

Wytłumacz, w jaki sposób możemy wykorzystać prawa człowieka do przezwyciężenia pandemii.

Wyjaśnij, w jaki sposób różne prawa pozwalają nam zachęcić rząd do właściwego postępowania. Wolność mediów, wolność zrzeszania się i prawo do wyboru członków parlamentu to narzędzia, których używamy, aby upewnić się, że władze podejmują decyzje, które zapewniają wszystkim wsparcie i opiekę.

Unikaj mówienia o prawach człowieka, jakby kolidowały ze zdrowiem publicznym.

Kiedy reagujemy bezpośrednim sprzeciwem na stanowisko władz, zgodnie z którym w celu ochrony zdrowia publicznego należy ograniczyć przysługujące nam prawa, pomagamy tworzyć negatywną narrację na temat praw człowieka. Mając wybór między ochroną praw a ochroną zdrowia, większość osób wybierze zdrowie.

Apelując do rządów, które działają w dobrej wierze, ale mogą posunąć się za daleko, podejmij następujące działania.

1. Wyjaśnij istotę spornych wolności w sposób, który pomoże zrozumieć ich przydatność i znaczenie w życiu codziennym;
2. Zgódź się, że w nadzwyczajnych sytuacjach można je zawiesić;
3. Pokaż przykłady niebezpieczeństw związanych z nadmierną ingerencją rządu;
4. Wyjaśnij, w jaki sposób prawa, takie jak dostęp do niezależnych sądów, pomogą w odzyskaniu tych swobód.

Apelując do rządów, które dokonują rozległego przejęcia władzy, nie zaprzeczaj bezpośrednio ich fałszywej narracji.

Bezpośrednie zaprzeczenie narracji, zgodnie z którą przysługujące nam prawa zagrażają naszemu zdrowiu, faktycznie tylko ją wzmocni. Lepiej skupić się na pokazaniu konsekwencji - rząd ogranicza prawa, które pozwalają nam upewnić się, że państwo działa w naszym najlepszym interesie. Wyjaśnij, dlaczego władzom nie udaje się wystarczająco chronić zdrowia publicznego. Jeśli rząd znajduje sobie kozła ofiarnego, wyjaśnij, że jest to próba podziału i odwrócenia naszej uwagi. Koronawirus nie powinien być głównym przedmiotem Twojej wypowiedzi.

Mówiąc o grupach ryzyka, skoncentruj się na „my" i „nas".

Nie zaczynaj od mówienia o grupach najbardziej zagrożonych. Określ wartości, które są wspólne dla nas wszystkich. Ta szersza grupa obejmuje też osoby zagrożone, które są częścią „nas". Wyjaśnij, w jaki sposób te wspólne wartości nie są przestrzegane w odniesieniu do grup najbardziej wrażliwych. Wytłumacz, że taki system naraża te grupy i że można znaleźć lepsze rozwiązanie.

JAK ROZMAWIAĆ O PRAWACH CZŁOWIEKA PODCZAS COVID-19

PRZEWODNIK DLA SPECJALISTÓW DS. PRAW CZŁOWIEKA I PRACOWNIKÓW MEDIÓW

Czego nie robić	Co robić
Nie mów o koronawirusie jak o osobie, np. „koronawirus zabija demokrację" lub „wolności obywatelskie padają ofiarą koronawirusa". Przysłania to fakt, że to politycy niszczą demokrację i prawa człowieka.	Porozmawiaj o niekorzystnych dla demokracji decyzjach podejmowanych przez rząd. Wyjaśnij, w jaki sposób wolna prasa, wolność zrzeszania się itp. pomagają nam upewnić się, że rządy działają w naszym najlepszym interesie.
Nie mów tylko o kryzysie i problemach. To sprawi, że ze strachu rozmówcy nie będą w stanie ujrzeć wyjścia z tej trudnej sytuacji – raczej schowają głowę w piasek i znajdą indywidualne mechanizmy radzenia sobie z rzeczywistością.	Mów więcej o rozwiązaniach niż o samym kryzysie. Porozmawiaj o tym, co się stanie, jeśli wprowadzimy pewne rozwiązania w życie. Rozmowa o rozwiązaniach powinna trwać 3-4 razy dłużej niż o samym problemie.
Nie mów o prawach jak o czymś abstrakcyjnym, co wymaga „ratunku", np. „rządy muszą przestrzegać praw człowieka podczas walki z koronawirusem", „Kryzys epidemiologiczny to kryzys praw człowieka".	Pokaż na co pozwalają nam pewne prawa. Spróbuj powiązać je z codziennymi doświadczeniami. Powodem, dla którego prawa człowieka są tak ważne jest to, że dają nam narzędzia do tworzenia życia i społeczności, których pragniemy.
Nie mów, że koronawirus to „możliwość" stworzenia lepszego świata albo że ma swoje „dobre strony". Mówienie o szansie w kontekście zjawiska, w którego wyniku giną bliscy, sprawia, że wychodzimy na osoby bez serca.	Porozmawiaj o ważnych decyzjach. Koronawirus to test wytrzymałości dla naszych społeczności. Epidemia pokazała nam słabości rządowego systemu. Możemy wybrać budowę silniejszego i bardziej odpornego społeczeństwa.
Nie mów, że „należy zrobić więcej" lub że rząd „musi podjąć działania" np. „należy zrobić więcej, aby zatrzymać przeludnienie w więzieniach". To nie kwalifikuje się jako rozwiązanie. Jeśli już, prawdopodobnie sprawi to, że ludzie poczują, że problemu nie da się rozwiązać, ponieważ nie pokazaliśmy prawdziwych rozwiązań.	Powiedz, kto i co musi zrobić, np.: „Aby zatrzymać rozprzestrzenianie się wirusa, potrzebujemy tych samych środków kwarantanny dla wszystkich. Dotyczy to osób przebywających w zamkniętych przestrzeniach, takich jak więzienia. Oto trzy rozwiązania pozwalające uniknąć problemu przeludnienia".